

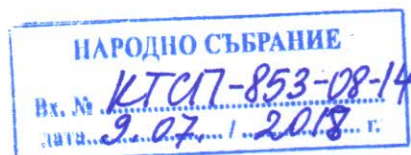

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Агенция за социално подпомагане

Изх. № 02-00-0032#1
..... 05.07.2018 2018 г.

ДО

Д-Р ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш № КТСП-853-08-14 от 03.07.2018 г.

ОТНОСНО: Проект на Закон за личната помощ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

Във връзка с изпратеният проект на Закон за личната помощ (ЗЛП), №854-021-62, внесен в Народното събрание от Пламен Христов и група народни представители на 02.07.2018 г., изразявам следното становище:

Подкрепям принципно идеята за нормативно регламентиране предоставянето на асистентски услуги на хора с увреждания и в невъзможност за самообслужване, което ще доведе до повишаване качеството на грижа в семейна среда, осигуряване на независим живот и непрекъснатост при предоставянето на услугите.

Считам, че приемането на ЗЛП, като специален закон, ще е в противоречие с чл. 3, ал. 1 от Закона за нормативните актове (ЗНА), съгласно който законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. С чл. 10 на същия закон се постановява, че обществените отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни акта от същата степен. Обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт от същата степен.

Законът за социално подпомагане (ЗСП) и Законът за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) са специални закони, които уреждат обществените отношения, свързани с правото на гражданите на Република България на социално подпомагане, предоставяне на социални услуги и интеграцията на хората с увреждания.

В процес на разработване е нов специален закон - Закон за социалните услуги (ЗСУ), което е заложено и в Програмата за управление на Правителството на Република България. Това е един от най-важните законопроекти, за разработването на които, основната отговорност е на министъра на труда и социалната политика. В програмата е предвидено в ЗСУ да бъдат уредени основните въпроси, свързани с предоставянето, ползването, финансирането, качеството, контрола и мониторинга на социалните услуги. Изготвянето на проекта на ЗСУ е предвидено да приключи до края на м. октомври 2018 год. Със съдействието на различните заинтересовани страни – представители на централната и местна власт, неправителствени организации, доставчици на социални услуги и други, беше изготвен проект на Концепция на ЗСУ, с който се предлага изцяло нова регулация на тази сфера от обществения живот. Концепцията е публикувана за обществено обсъждане в изпълнение на разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от ЗНА.

Междуведомствената работна група за разработване на ЗСУ проведе дискусии по въпросите, касаещи възможностите за подкрепа и регламентиране ползването на асистентски услуги с държавно финансиране. Вследствие на проведените дискусии беше разработено предложение относно дефиниране на съдържанието на асистентската помощ, определяне на целевите групи, основни принципи, оценка на потребностите от асистентски услуги и определяне на часовете, както и лимита на държавната подкрепа. Предложени бяха три подхода по отношение вида на помощта за асистентска подкрепа, в зависимост от избора на лицето и механизма на ползване.

В допълнение към това, със Заповед № РД01-259 от 30.03.2018 г. на министъра на труда и социалната политика е сформирана междуинституционална работна група за разработване на предложения за стандарт за финансиране на социалната услуга „Личен асистент“ като делегирана от държавата дейност чрез общинските бюджети, механизъм за определяне на натурални показатели по общини и механизъм за определяне на такса за ползване на услугата от потребителите.

Със Заповед № РД01-97/07.02.2018 г. на министъра на труда и социалната политика е създадена междуведомствена работна група за разработване на Закон за изменение и допълнение на ЗИХУ, която в срок до 30.06.2018 г. следва да разработи проект на Закон за изменение и допълнение на ЗИХУ.

Проектът на ЗЛП предвижда уреждане на обществени взаимоотношения, които вече са уредени в специалните закони, регламентиращи държавната социална политика за всички български граждани. Подкрепата на хората с увреждания, които

са в затруднения да се самообслужват, както и социалната оценка на хората с увреждания, се съдържат в цитираните закони (ЗСУ и ЗИХУ).

Проектът на ЗЛП не обхваща всички групи деца/лица с увреждания, а предвижда „ползвател на лична помощ да бъде дете/лице с трайни увреждания, довели до ограничения в способността му за самостоятелно обслужване в ежедневието и до зависимост от чужда помощ, която да компенсира функционалния дефицит“. С това се ограничават хора с увреждания и самотно живеещи стари хора, които са в невъзможност да се самообслужват от правото да получат лична помощ, което може да бъде предпоставка за възникване на дискриминационни практики.

По конкретните текстове, изразявам следното становище:

➤ В чл. 3 от Проекта на ЗЛП е разписан подробно „механизъм за подкрепа на лица с увреждания за упражняване на правата им, за пълноценно участие в обществото, за извършване на дейности, отговарящи на индивидуалните им потребности от личен, домашен или социален характер, и гарантирана възможност за избор от кого, кога, къде и по какъв начин да са подпомагани при осъществяването на тези дейности“. На основание чл. 7 от ЗНА считам, че такъв механизъм за действие и взаимодействие би могъл да бъде разписан в Правилник за прилагане на закон или в друг поднормативен акт, но не и в самостоятелен закон. Същевременно в ЗИХУ или в ЗСУ би могло да се разпише раздел или глава, които да уреждат предоставянето на лична помощ.

➤ В чл. 4 от Проекта на ЗЛП са разписани някои принципи, на които се основава личната помощ, като визираните в т. 3, 5 и 8 по своята същност имат характеристиките на дейности и не следва да бъдат посочени като принципи.

➤ Разписаните в чл. 7 от Проекта на ЗЛП дейности на Органите по предоставяне на личната помощ, са по-скоро предмет на Правилник за прилагането или друг подзаконов нормативен акт. В чл. 7, т. 6 от законопроекта е предвидено доставчика на лична помощ да е вписан в три различни регистъра (Регистър на юридическите лица, Регистър на доставчиците на социални услуги и Регистър на доставчиците на лична помощ). Това изискване създава условия за допълнителна административна тежест за бизнеса.

➤ Използваната в Проекта на ЗЛП терминология е нова и неясна. По определение „личната помощ“ е механизъм, а не социална услуга, от което следва, че не е възможно да има доставчик на лична помощ. Може да се говори за доставчици на социални услуги в домашна среда - „личен асистент“, „социален асистент“ и „домашен помощник“, които са регламентирани в ППЗСП. От друга страна в Проекта на ЗЛП се използва термина „асистентска услуга“ без да има конкретна дефиниция. Такъв термин не съществува и в действащата нормативна уредба. В чл. 10, ал. 3 е посочено, че ползватели на лична помощ могат да бъдат и потребители на социални услуги в специализирани институции, които не получават асистентска услуга от съответната институция.

